

Contes de Lev Tolstoi: ***El tsar i la camisa***

Una vegada hi havia un tsar que es trobava malalt i va dir:

—Donaré la meitat del meu reialme a qui em curi.

Aleshores tots els savis es van reunir i deliberaren molta estona sobre la manera de guarir el tsar, però no sabien com fer-ho.

Malgrat tot, un d'aquells savis va dir que ell ho podia fer.

—Si a la terra podem trobar un home feliç —va dir—, que li treguin la camisa i que el tsar se la posi: es curarà.

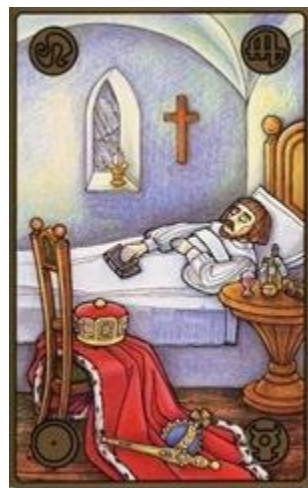
El tsar va fer que li busquessin pel món un home feliç: uns enviats seus s'escamparen per tot el reialme, però no en trobaven cap. No n'hi havia ni un, de content: l'un era ric però estava malalt, l'altre estava bo però era pobre; un altre, ric i amb salut, es queixava de la seva dona; un altre, del seu fill. Tothom desitjava una cosa o altra.

Un vespre, el fill del tsar passava per davant d'una barraca miserable i va sentir algú que deia:

—Gràcies a Déu he treballat bé, he menjat bé, me'n vaig al llit: què em falta, a mi?

El fill del tsar se n'alegrà molt; va ordenar que entressin de seguida, que agafessin la camisa d'aquell home, a compte de tots els diners que volgués, i que l'enviessin al tsar.

Els missatgers entraren tot seguit a casa de l'home feliç i li van voler prendre la camisa, però aquell home era tan pobre que no en tenia.

[Lleó Tolstoi, Contes, II, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1996]